

LA CARTELLERA

Josep Barbany i Puig

MUMFORD (EUA-1999)

Director: Lawrence Kasdan; amb Loren Dean i Hope Davis

De què va?

Mumford, un psicòleg arriba a un poble amb el mateix nom que ell, i en poc temps aconsegueix que s'acostin a ell els més variats personatges, que troben en ell algú que els sap escoltar i els ajuda a resoldre els seus traumes.

El millor

Aquest film ens ofereix una irònica i crítica visió sobre els problemes derivats del desitjat "estat del benestar", però envoltat d'un gens amagat optimisme, que sembla hereu de pel·lícules com *Que bello es vivir*, de Frank Capra.

Problemes tan greus com l'adició a les compres, la perversió sexual, la

soledat del ric o l'anorèxia ens són retratats a través d'uns personatges que se'ns fan entranyables i d'un guió que manté un constant somriure, aquest somriure que prové de saber que ens estan explicant veritats, però envoltades per un aire de conte amb final feliç.

És també interessant la crítica al món dels psicòlegs i els metges, sobretot la manca d'humanitat, i la importància que es dóna al fet de saber-nos escoltar els uns als altres com a clau per evitar molts problemes.

Finalment, destacar el paper de tots els protagonistes, fins ara desconeguts.

El pitjor

Tot i l'agradable sensació d'haver vist una molt bona pel·lícula, són criticables aspectes com la poca definició d'alguns personatges i el gir final que dóna la història, una mica forçat i exageradament ensucrat.

A més...

Amb aquesta pel·lícula, Lawrence Kasdan, guionista de pel·lícules com *El imperio contraataca*, *El retorno del Jedi* o *En busca del arca perdida*, i director de pel·lícules com *El turista accidental* o *Grand Canyon*, ha aconseguit molt bones crítiques després de pel·lícules tan desafortunades com *Wyatt Earp*.

EL SEXTO SENTIDO (EUA-1999)

De M.Night Shyamalan; amb Bruce Willis, Haley Joel Osment, Toni Collete i Olivia Williams

De què va?

Un psicòleg infantil, frustrat per un fracàs que no el deixa viure, troba en un nen de 8 anys, obsessionat amb la visió constant de morts i fantasmes, la possibilitat de recuperar-se emocionalment i psicològicament.

El millor

Tot i que té en el seu plantejament molts elements típics del cinema de terror, és un film que fa por, però sobretot inquieta, pel fet que ens parla de preguntes i pors que tots hem tingut sempre: on anem al morir? estem envoltats de les ànimes dels nostres

morts? La pel·lícula s'allunya d'efectismes i la progressió narrativa porta, al contrari que la majoria de films del gènere, cap a camins més espirituals dels habituals. És cert que té molts moments que espanten, però el final, sorprenent i al mateix temps rodó, fa més creïble la història i ens dóna motius d'esperança.

Cal destacar també el paper del nen protagonista, Haley Joel Osment, allunyat dels habituals papers del típic nen graciós, que fa un impressionant paper dramàtic amb el seu complicat personatge i aconsegueix emocionar i neguitejar en molts moments.

S'agraeix també l'encertada i continguda interpretació de Bruce Willis, que ens té acostumats a papers molt més mediocres.

A més...

El director del film, el desconegut director indi de 28 anys M.Night Shyamalam, té al seu darrere una dada curiosa: als 16 anys havia fet 45 curtmetratges. Cal destacar la solidesa del guió i la posada en escena, ja que aconsegueix el que molt poques pel·lícules aconsegueixen avui en dia: que no endivinem el final molt abans de l'aparició del "The End".

SLEEPY HOLLOW

Director: Tim Burton; amb Johnny Deep i Christina Ricci

De què va?

Es basa en la llegenda de Sleepy Hollow, un relat de Washington Irving, sobre un genet sense cap que es dedica a tallar els caps dels habitants d'un petit poble.

Un investigador intentarà demostrar, gràcies als seus innovadors mètodes, que no hi ha cap fantasma.

El millor

Destaca l'atmosfera que crea Tim Burton, fruit d'un esmerat treball de producció, els personatges del poble i el paper de Johnny Deep -com a espantadís i enamoradís detectiu enviat per descobrir la veritat-, un habitual en la filmografia de Burton, i un entranyable to de "conte de sempre".

El pitjor

L'escàs argument de la història, estirat amb certa habilitat i camuflat per un aconseguit esteticisme.

A més...

A l'inici del film, apareix l'actor Christopher Lee, el mític actor que va encarnar Dràcula, en el paper d'un implacable jutge.